

været Enighed om i den nedsatte Kommission angaaende Tobaksafgiften. Jeg skal i øvrigt, for at der ikke skal opstaa Misforstaaelse, sige, at vi parlamentariske Medlemmer af Kommissionen ikke har ønsket at deltage i den foreliggende Indstilling. Den er, som det ogsaa fremgaar af Bilagene, givet af de to særlig sagkyndige næringsdrivende i Kommissionen og af Administrationens Repræsentant, Inspektøren for Tobaksbeskatningen. Alle Kommissionens parlamentariske Medlemmer har været enige om, at vi ikke ønskede at deltage i Indstillingen, fordi det var rent tekniske Spørgsmaal, det her drejede sig om, og ikke Spørgsmaalet om Afgiftens Størrelse, hvor det maatte tilkomme Regeringen at stille Forslag. Vi ønskede heller ikke, ved at deltage i Indstillingen, at forsøge at binde Rigsdagen med Hensyn til det endelige Resultat. Den tekniske Omarbejdelse, der har fundet Sted, rører, som sagt, ikke ved selve Hovedprincipperne i Beskatningen. Den højtærede Minister har ønsket at indvinde en større Indtægt gennem Tobaksbeskatningen, og det kan jeg give min Billigelse. Derimod kan jeg ikke paa ethvert Punkt billige den Maade, hvorpaa den højtærede Minister har søgt at opnaa dette. Det forekommer mig, at man bør blive paa den Vej, man tidligere er slaaet ind paa ved den forrige Behandling af Loven, nemlig at vise Lempelighed overfor de billigere Sorter. Det kan ikke nægtes, at Tobaksnydelsen, som nu en Gang er en meget væsentlig Nydelse for mange Mennesker, og som vel heller ikke hører til de allerskadeligste af Livets Udskejelser, er blevet i en ganske overordentlig Grad fordyret ved Forhold, der ikke har noget med Beskatningen at gøre. Men deraf bør man ikke drage den Slutning, som den højtærede Minister aabenbart har gjort, at fordi den er blevet saa meget dyrere af andre Grunde, kan man godt give Skatteskruen en Omdrejning endnu. Jeg vil snarere drage den modsatte Slutning, at saa bør man vise en vis Lempelighed overfor de billigere Sorter, der gaar ind i det almindelige Forbrug. Ministeren har for det første foreslaaet at drage Røgtobakken med ind under Beskatningen. Her har han ganske vist vist noget Hensyn, idet han først lader

denne Beskatning begynde med Røgtobak til 5 Kr. Pundet i Detailhandel. Men det, at han inddrager den almindeligst benyttede Tobaksform under den indenlandske Beskatning og gør det paa en ganske haardhændet Maade, er dog et væsentligt Plus til den tidligere Beskatning. Endvidere er den hidtil frie Cigarklasse bortfaldet. Det var Cigarer indtil 9 Øre Stykket i Detailhandel. Nu kan man ganske vist sige, at denne Cigarklasse kun har spillet en meget ringe Rolle, idet der har foreligget meget lidt af den. Men vi giver dog denne Lov for et Tidsrum, der rækker ind i Aar 1920, og vi maa antage, at der, selv om Krigen vedvarer, vil blive lettere Tilførselsforhold for Tobakkens Vedkommende efter de Overenskomster, vi nu har sluttet, saaledes at det er meget muligt, at denne den laveste Skatteklasse kan komme til at spille en større Rolle end hidtil. Jeg finder det i hvert Fald urigtigt at bringe den ind under en saa høj Beskatning som her foreslaaet, nemlig 15 pCt. Paa samme Maade har den højtærede Minister foreslaaet at fordoble Skatten for den hidtil lavest beskattede Klasse — det drejer sig om Cigarer til en Detailpris af 9—11 Øre. Der var her tidligere en Beskatning af ca. 8 pCt., men nu gaar den højtærede Minister op til 15 pCt. Og allerubarmhertigst har den højtærede Minister været ved Cigarillos, som er et meget billigt Tobaksforbrug, og som mange Mennesker er gaaet ned til, egentlig ikke af Lyst, men fordi de ikke havde Raad til at fortsætte med det dyrere Cigarforbrug og syntes, at Cigaretter igen noget for meget var Luft. Disse Cigarillos, der er saadan en Slags Mellemtung, har den højtærede Minister sandt at sige været uhyre ubarmhertig imod. Den lavere Klasse under 4 Øre pr. Stk. en detail svarede før kun 8 pCt., men skal nu svare 26 pCt., altsaa, Skatten er mere end 3 Gange fordoblet. For de bedre Cigarillos til en Pris af over 4 Øre er Ministeren langt fra saa ubarmhertig; der gaar han blot op fra 18 til 26 Øre. Dette er ogsaa et Forhold, som jeg mener, det kunde blive Udvalgets Sag at rette noget paa. Derimod mener jeg, hvad Cigaretterne angaar, at den højtærede Minister har taget rimeligt Hensyn til det billigere